

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 10 września 2008 r.

BSA V - 021- 161/08

Pan
Lech CZAPLA
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 3 września 2008 r., Ps-231/08 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania *rządowego projektu ustawy o europejskim ugrupowaniu współpracy terytorialnej.*

Z poważaniem

wz.

Janusz GODYŃ
Prezes Sądu Najwyższego

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz. ....
Data wpływu 11 09. 2008

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 17 września 2008 r.

ZW/0714/177/08

Szanowny Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 3 września 2008 roku w sprawie przedłożenia opinii dotyczącej poselskiego projektu ustawy „o europejskim ugrupowaniu współpracy terytorialnej” (druk nr 893), w załączeniu przesyłamy uwagi otrzymane z województwa małopolskiego.

Z wyrazami szacunku
/-/ Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura ZWRP

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

Liczba .....
Data wpływu *17.09.2008*

Uwagi do projektu ustawy
o europejskim ugrupowaniu współpracy terytorialnej
wraz z projektem aktu wykonawczego (EUWT)

1. Art. 1 ustawy wymaga zmian redakcyjnych, gdyż z obecnego brzmienia może wynikać, że to właśnie zasady organizacji są określone w celu wykonywania postanowień rozporządzenia 1082/2006 (rozporządzenie), a przecież to właśnie ustawa zostaje uchwalona w tym celu. Dodatkowo zasadnym wydaje się wprowadzenie w ustawie unormowania, z którego wynikać będzie wyraźnie, że jej postanowienia mają zastosowanie wyłącznie do EUWT mających statutową siedzibę na terytorium, z zastrzeżeniem np. art. 6 ust. 5.
2. Zawarte w art. 3 ustawy odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów o stowarzyszeniach jest nieprecyzyjne (chyba ustawodawca miał na myśli konkretną ustawę z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach), a wobec bardzo ogólnych zapisów przedmiotowej ustawy nie sposób obecnie ocenić skutków tego odesłania. Dodatkowo należy wskazać, iż ww. nieprecyzyjne szerokie odesłanie do przepisów o stowarzyszeniach powoduje, że stosowanie do EUWT przepisów o stowarzyszeniach zrodzi niezgodność pomiędzy ustawą a ustawą z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Z 2001 r., Nr 142 poz 1590 ze zm.), gdyż zgodnie z art. 8b ust. 1 ww. ustawy województwa mogą tworzyć stowarzyszenia jedynie z innymi jednostkami samorządu terytorialnego, a w skład EUWT mogą wchodzić także inne podmioty. Zasadnym wydaje się więc co najmniej wprowadzenie w przedmiotowym artykule zapisów wskazujących na to, że ustawa nie narusza przepisów innych ustaw regulujących zasady tworzenia i przystępowania stowarzyszeń. Dodatkowo należy wskazać, iż wobec faktu,

że art. 12 rozporządzenia odsyła do przepisów krajowych w zakresie m.in. likwidacji i upadłości EUWT, a nadto dopuszcza możliwość ograniczonej odpowiedzialności członków EUWT za jego zobowiązania, zasadnym wydaje się rozważenie odesłania w przedmiotowym artykule również do innych przepisów np. prawa upadłościowego.

3. Art. 4 – wymaga dookreślenia w jaki sposób podejmują decyzję inne podmioty niż jednostki samorządu terytorialnego, które chcą przystąpić do ugrupowania (art. ten mówi tylko o j. s. t., a z mocy rozporządzenia 1082/2006 przystępować do ugrupowań mogą też inne podmioty prawa publicznego. Czy pozostaje to tylko do wyłącznego rozstrzygnięcia podmiotu i zależy od jego wewnętrznej organizacji),
4. Art. 4 ust. 2 - proponuje się zmianę brzmienia na "Uchwały, o których mowa w ust. 1 oraz decyzje o przystąpieniu do ugrupowań podmiotów prawa publicznego mogą być podejmowane po uzyskaniu zgody określonej w art. 4 ust. 3 rozporządzenia 1082/2006." Pozwoli to uniknąć sytuacji gdy uchwała zawierać będzie odesłanie do decyzji, która nie wiadomo kiedy zapadnie, a która uzależnia wejście w życie uchwały. Jednocześnie procedura będzie spójna z procedurą określoną w ust. o samorządzie województwa. odnośnie inicjatyw zagranicznych województw (tj. przyjęcie projektu uchwały, uzyskanie zgody, podjęcie uchwały właściwej).
5. Art. 5 ust. 1 - proponuje się brzmienie: "Na uczestnictwo w ugrupowaniu jednostki samorządu terytorialnego lub podmiotu prawa publicznego zgodę wyraża minister właściwy do spraw zagranicznych, w drodze decyzji, po otrzymaniu powiadomienia, o którym owa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1082/2006. W przypadku dołączenia dokumentów sporządzonych w języku obcym, konieczne jest dołączenie ich urzędowego tłumaczenia na język polski."

Minister nie rozstrzyga bowiem o uczestnictwie w ugrupowaniu, gdyż należy to do woli podmiotu. Zapis proponowany spójny jest też z treścią rozporządzenia 1082/2006. Ponadto, art. 4 ust. 2 a) rozporządzenia mówi tylko o jednym powiadomieniu - państwa, zgodnie z prawem którego podmiot został utworzony. Po za tym ostatnie zdanie art. 5 ust. 1 proponowanego projektu sugerowałoby, że dołącza się tylko tłumaczenie dokumentów sporządzonych

w języku obcym, podczas gdy rozporządzenie wymaga w ogóle dołączenia dokumentów niezależnie, w jakim języku są sporządzone.

6. Art. 5 ust. 2 - proponuje się brzmienie "Minister właściwy do spraw zagranicznych wyraża zgodę na uczestnictwo w ugrupowaniu jednostki samorządu terytorialnego lub podmiotu prawa publicznego po uzyskaniu zgody.....".

Minister, jak wskazano wyżej nie rozstrzyga bowiem o uczestnictwie w ugrupowaniu, gdyż należy to do woli podmiotu. Należy też zauważyć, iż konieczność wyrażania zgody przez kilku ministrów, spowoduje iż zgoda z pewnością nie zostanie wydana w terminie 3 miesięcy, co zasadniczo przewiduje rozporządzenie. Proponuje się więc ograniczenie otrzymania zgody do ministra spraw zagranicznych i właściwego merytorycznie ministra. (W zakresie wyrażania zgody na inicjatywy zagraniczne województw. wymagana jest dotychczas zgoda tylko ministra właściwego do spraw zagranicznych).

Ponadto, skoro minister w drodze decyzji wyraża zgodę na uczestnictwo, celowym byłoby zawarcie w tym artykule regulacji, iż na ostateczną decyzję w tym względzie jednostkom samorządu i innym podmiotom przysługuje skarga do sądu administracyjnego (wzorem regulacji przewidzianych w art. 13, 14 projektu).

7. Art. 6 – dotyczy rejestracji EUWT – koniecznym wydaje się doprecyzowanie w odniesieniu do wydawania zaświadczeń o wpisie, ewentualnie wskazania, że wpis następuje również w formie decyzji. Ewentualnie wymaga doprecyzowania, czy i w jakim zakresie możliwa jest odmowa wpisu zmian w konwencji lub statucie (ewentualnie – czy w ogóle to podlega wpisowi, czy jedynie zgłoszeniu i złożeniu do akt rejestrowych; czy w tym zakresie należy np. stosować wprost przepisy ustawy Prawo o stowarzyszeniach).
8. Art. 8 ust. 1 – odsyła do „odrębnych przepisów”, nie wskazując, jakie mają to być przepisy. Art. 8 ust. 2 jest sprzeczny z art. 6 ust. 1 rozporządzenia, gdyż zgodnie z rozporządzeniem organ wyznaczony do realizacji kontroli powinien być wyznaczony przed wyrażeniem zgody na uczestnictwo podmiotu w EUWT, a nie w dacie wydania tej zgody.
9. Art. 9 – wymaga zmian redakcyjnych, gdyż z obecnego brzmienia nie wynika, że stanowi on wykonanie dyspozycji art. 7 ust. 3 rozporządzenia

10. Art. 10 określa, że zasady likwidacji EUWT określa statut, natomiast art. 12 ust. 1 odsyła w zakresie likwidacji EUWT do prawa krajowego, a dodatkowo art. 3 ustawy odsyła do przepisów o stowarzyszeniach. W przedmiotowym zakresie zasadnym wydaje się rozważenie, czy zasady likwidacji EUWT nie powinny wynikać z przepisów powszechnie obowiązującego prawa, nie zaś ze statutu, ponadto ww. przepis nie odnosi się do kwestii związanej z upadłością EUWT.
11. Art. 15 – przedmiotowy zapis może budzić wątpliwości co do zakresu stosowania i praktycznej możliwości oceny stosowania do EUWT przepisów np. ustawy Prawo zamówień publicznych (należy wyliczać „udział” zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych).